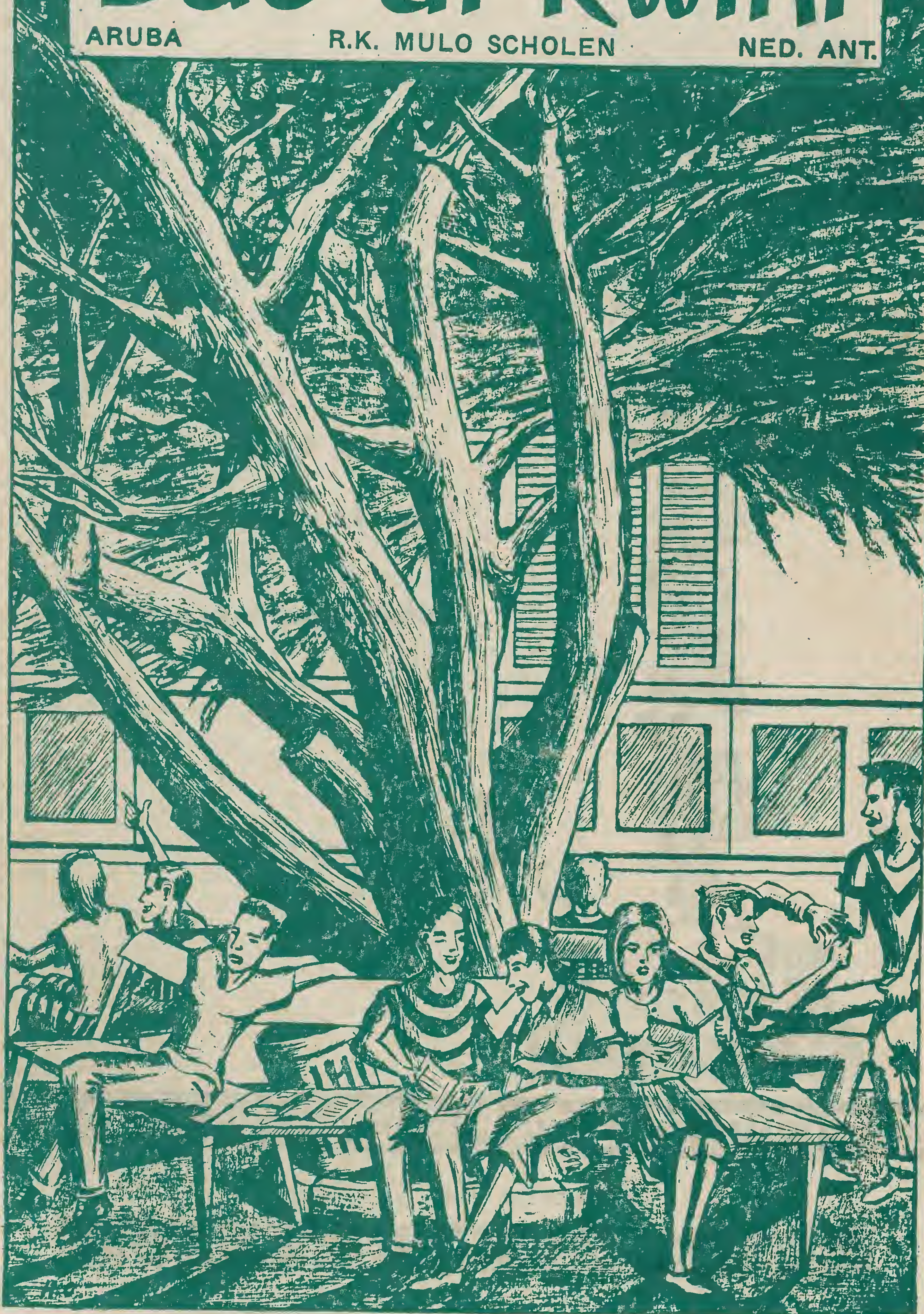
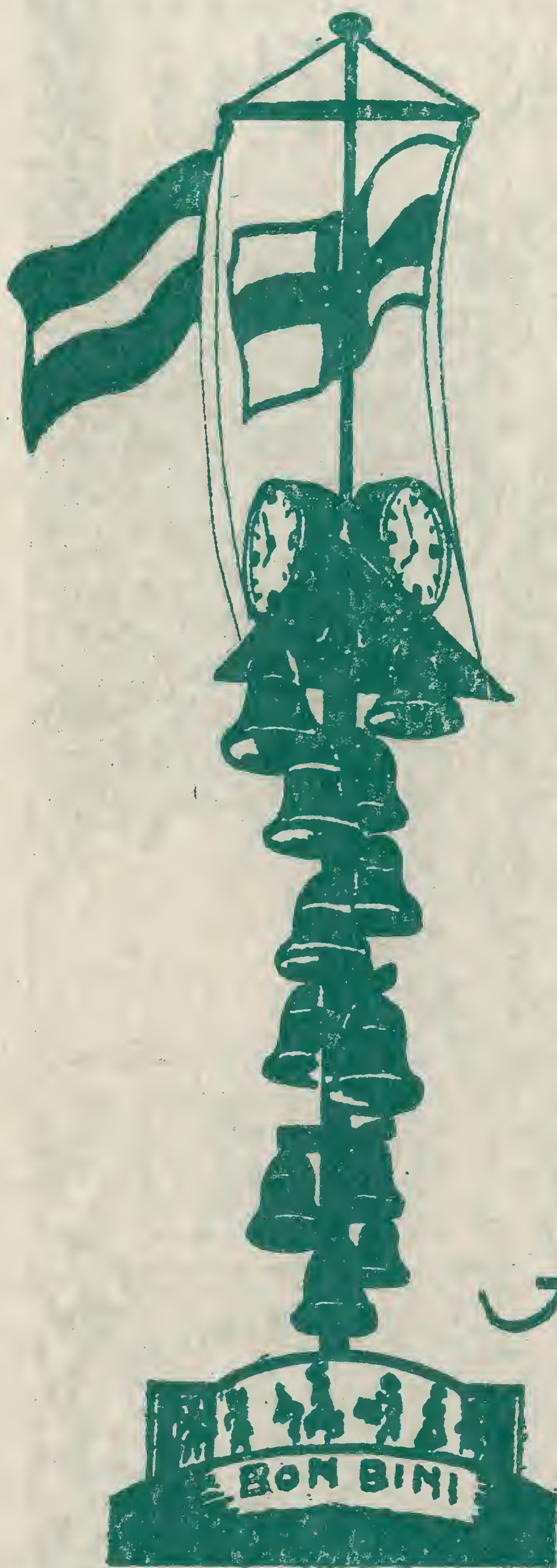
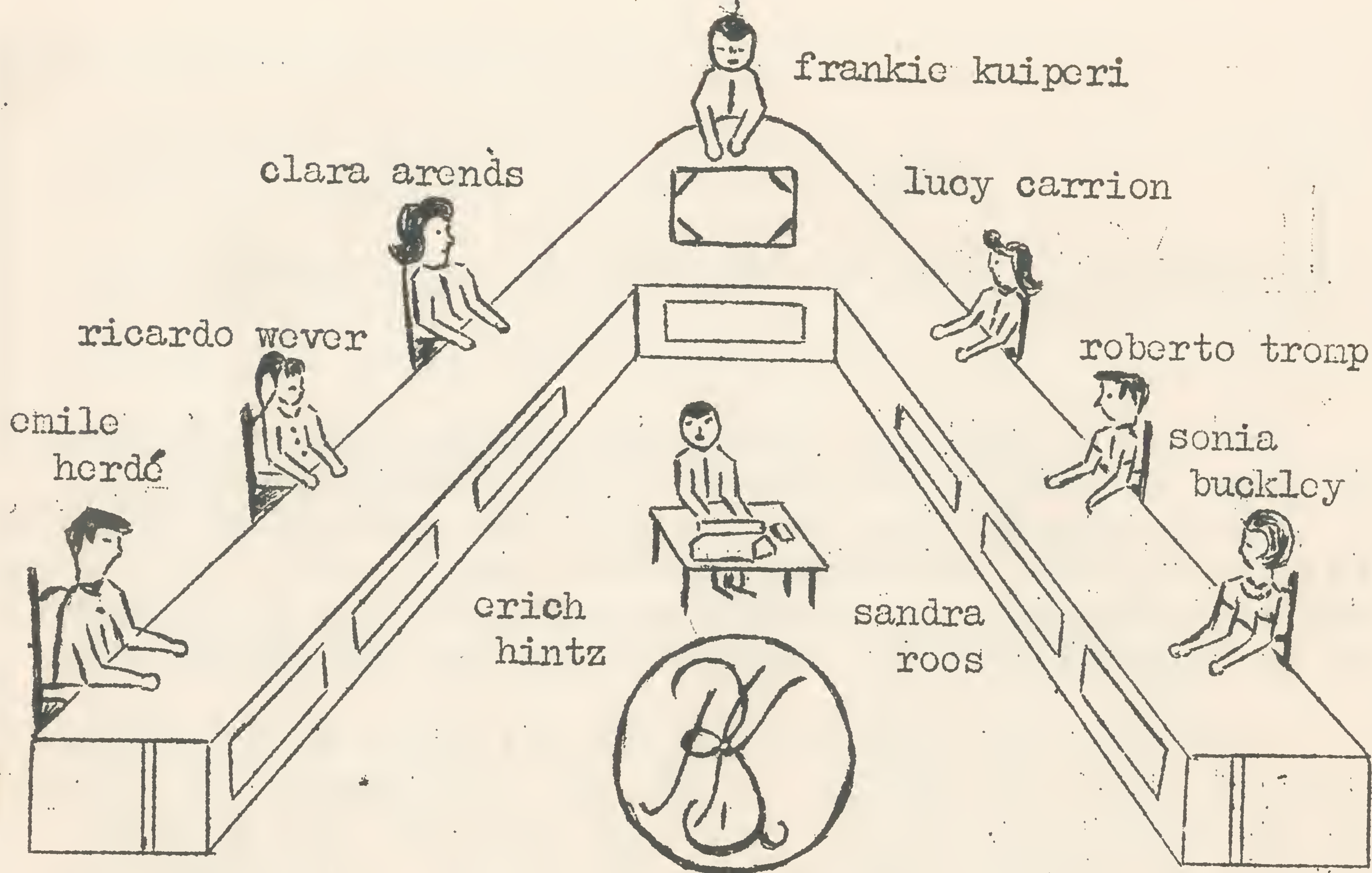
LA SALLE COLLEGE MARIA COLLEGE

Bao di Kwihi

ARUBA R.K. MULO SCHOLEN NED. ANT.

BON BINI

MEI 1967 VIERDE JAARGANG NUMMER 9

Beste Abonnees,

De redaktie mag weer niet klagen over uw belangstelling. We hebben dit nummer zelfs vier bladzijden dikker moeten maken. Wij rekenen weer op uw hulp voor ons laatste nummer.

De maand juni is een zeer belangrijke maand voor alle tiende klassers. Van 5 tot en met 22 juni leggen zij hun mondeling eindexamen af. Wij wensen jullie natuurlijk ontzettend veel succes. We hopen dat we traditioneel een zeer lange lijst van geslaagden mogen publiceren in het volgend nummer.

De traditie eist ook dat we dit schooljaar besluiten met een feestavond. We weten nog niet precies wanneer, maar we laten het zo gauw mogelijk weten. En houdt u die avond dan vrij?

Redaktie

LAGO SCIENCE FAIR

Al maandenlang zie je elke dag jongens voor en na school en onder de speeltijden rommelen in de natuurkundeklas.

Ze broeden grootse plannen uit, die naarmate de tijd voorbijgaat dikwijls wat verschrompelen. Sommige zeer fraaie plannen zijn zi geheim dat niemand er nog ooit iets van te horen of te zien krijgt. Dáár hebben we oprechte bewondering voor.

Een paar kerels echter blijven strijden; ze hebben iets bedacht en voeren dat uit. De ene dag enthousiast, de volgende dag opgejaagd, maar er komt heel langzaam iets te voorschijn. We moeten wel betreuren dat we geen ambachtsschoolafdeling aan het La Salle College hebben, want handvaardigheid en vingervlugheid zijn niet onze beste kwaliteiten.

Toch wil een paar uitgevoerde plannen even voordragen:
G.ABATH maakte een kristalradio in een luciferdoosje; en eerlijk gezegd, er is nog genoeg ruimte over; volgend jaar maakt hij er een luciferdoosje-televisie van.

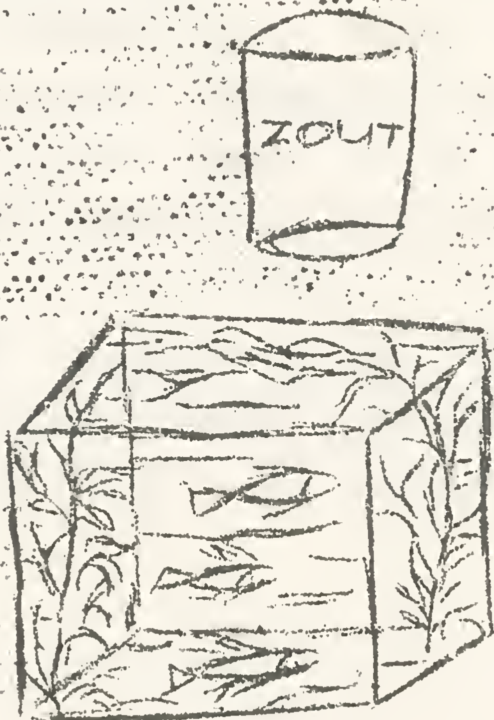
Carlos, "ik ben Leo", o ja, LEO HENRIQUEZ maakte een camera; in het begin hing alles aan elkaar met papierstrookjes en pleisters, maar dank zij een aardig lensje van meneer Bexkens een figuurzaag en lijm, krijgen we nu een spiegelbeeldig, maar rechtopstaand beeld op het matglas. Verklaringen liggen op de Science Fair ter inzage.

HUBERT SEMELEER experimenteert al weken met zijn waterraddynamo en heeft nog steeds nieuwe voorstellen ter verbetering. Bij het eerste model kwam 9/10 van het vallende water op de grond. (voordeel: de natuurkundeklas wordt eens extra schoongemaakt)
H.TOUSSAINT heeft lang en dapper gestreden voor zijn ethervordamper. De zaak zit nu in de d.p. (doofpot)

J.KROTTNAUER zal de fair opluisteren met een zelf gebouwde intercom, daar kom ik verder niet tussen.

BENCHO demonstreert een zuigpomp en QUANT de- en monteert een elektromotor; de uitleg is zó goed dat hij (de motor) het na elke montage weer keurig doet.

MURRAY doet de waterfabriek na. Wat hij met het zout doet, weet ik nog niet.

R.WEVER plaats een aquarium met een studie over de gup. Hij kent twéé soorten, namelijk guppen en gubben; biologisch is er geen verschil en zijn het alle twee guppen.

Dan de dapperen van 10 B. Zij stelden vele malen hun tijd beschikbaar om hun leven in de waagschaal om diep duikend koraal te verzamelen. Het schoonmaken gaat als volgt: je klimt in een kokospalm, plukt een paar noten, eet ze op en dan kom je een week later je diensten aanbieden: als het zeker klaar is. Het lijkt een vreemde manier, we hebben in de praktijk gezien dat het werkt. Een kleine moeilijkheid is ons overgebleven: we kunnen niet alle namen van die monsters vinden.

H.TROMPntrekt zich hier niet veel van aan en maakt uit kalk en azijn een patent koolzuurtje en heeft alles onder controle: blub - blub - klub ..... gaat het langzaam maar zeker, uren achtereen.

G.TOUSSAINT fabriekte een wentelende stoomketel, die na veel gesputter en gesis tot slot zijn hoed afneemt met een verrassende plof.

TROMP maakt zuurstof en waterstof uit water. Thuis ging het met wisselstroom, maar op school doen we het met gelijkstroom. Hij buigt zich nu over de theorie van de elektrolyse.

Nu nog een enkel woordje gewijd aan die dapperen, die wel gestreden, maar schipbreuk geleden hebben, meestal vroeg, soms laat; een volgende keer beter en we beginnen nu al met plannen te maken voor over een jaar. Ons knatoor staat altijd open en we leggen een speciaal notitieboekje klaar.

Kom nu met je plannen, dan hoef ik je niet een heel jaar buiten te zetten, maar kunnen we planmatig samen een heerlijke rommel maken. Fr. Arnold vindt véél goed.

Wang B.

EXAMENKOORTS

Greta had geduldig geluisterd naar de onderwijzer, die de meisjes in de klas uitgelegd had, wat ze allemaal aan het tafeltje voor Nederlands konden verwachten. Haar boekenlijst had ze goed bestudeerd, alleen kwam een persoon uit het ene boek wel eens in een ander boek opduiken. Een kniesoor die daar op let!

Nederlands was haar eerste tafeltje. Dapper zocht ze op de plattegrond en na Spanje en Frankrijk kwam ze eindelijk in Nederland. Maar het bleek het verkeerde Nederland te zijn. Geschiedenis was altijd moeilijk voor haar geweest. Een behulp-

zame "geest" leidde haar naar de juiste tafel en gaf haar een boekje met verhaaltjes, zei iets tegen haar, wees naar een stoel aan de kant en ging zelf zitten. Greta liep in de aangewezen richting en keek naar het boekje. "Wat moet ik daar mee doen?", dacht ze en keek naar een rijtje jongens en meisjes die ook een boekje hadden en zaten te lezen. Ook Greta begon te lezen op de opengeslagen bladzijde.

Toen ze geroepen werd had ze het verhaaltje bijna uit en dacht nog gauw even: "Ik hoop maar dat ze me over Het Hofke vragen". Op de vraag hoe ze heette antwoordde ze prompt: "Marie Koenen"! De verbaasde gezichten van de examinatoren deden haar vermoeden dat ze iets verkeerds had gedaan en bijna had ze "Milia" gezegd, maar nog net op tijd realiseerde ze zich, dat ze de vraag niet gehoord had.

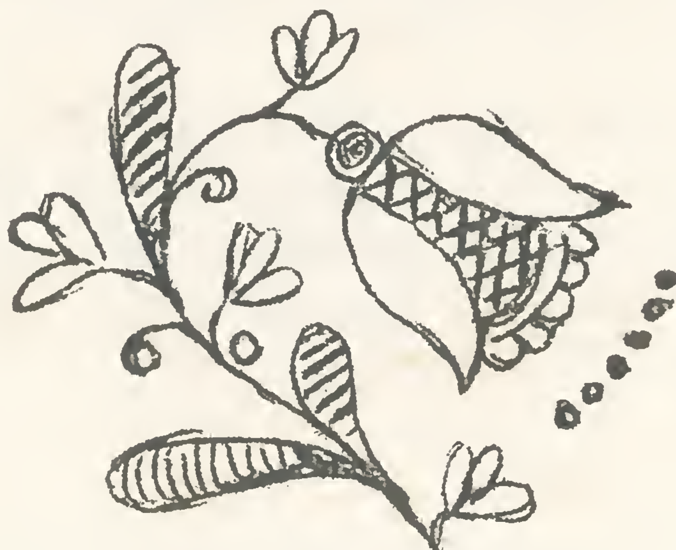
Na dit misverstand mocht ze het verhaaltje voorlezen. Gelukkig was het hetzelfde stukje wat ze zojuist gelezen had en niet dat lange op die andere bladzijde ernaast. Ze las het goed en Greta begon zich rustiger te voelen.

Toen die ene meneer begon te vragen en de andere te schrijven, wist ze ineens heel helder dat haar examen begonnen was. De antwoorden kwamen vlot en duidelijk. Nog even zat ze te stuntelen met haar gedicht toen ze na het eerste couplet al meteen aan het laatste begon.

Gelukkig mocht ze daarna vertellen over die lieve Milia, die stoute Thilde en die knappe Willem.

Toen stapte Greta vol goede moed naar het tweede tafeltje.

H.

GADOOR

Ja, de strijd tussen Multatuli en F.Burke is spannend. Multatuli is boos omdat Burke hem (of haar) het marsmeisje roemt.

Waarom heeft Multatuli niet eerder geschreven? Volgens mij is hij bang. Hij durfde niet meer te schrijven en Burke wachtte op antwoord.

Burke moet weer schrijven. Dat vind ik goed. Hij is niet bang, niet zo bang als Multatuli (het marsmeisje). Mr. Kurjaki je bent net een gedresseerde aap. Je steekt telkens je staart in andermans zaken. Wat gaat het jou nou aan wat Multatuli en Burke uitspoken. Laat ze hun gang gaan, laat ze de boel maar kort en klein slaan.

Bao di Kwihi weet hoe ze die stukken moet behandelen; zij keuren de verhalen toch eerst. Dat is hun werk. Dat weet ik van een redaktielid. Dus blijf thuis met je verhalen mr. Kurjaki. We hebben echt geen raadgever nodig. In een blad moet toch van alles staan. Waarom mogen ze elkaar niet bekritiseren? Dat maakt het blad veel levendiger.

Het blad is voor alle meisjes en jongens van Maria en La Salle College. Als er iets ingestuurd wordt dat niet door de beugel kan, dan moet de redaktie dat weten. Die zoeken het wel uit. Dus Mr. Kurjaki, ik raad je aan: blijf thuis en laat ze maar doorgaan.

Dr. Who??

Dokter Peter.

vervolg

"Goede avond dames". Miriam had Peter al bij de hand en leidde hem naar binnen. Mevrouw Jansen kwam natuurlijk ook een woordje zeggen. Peter was opgewekt en mevrouw Jansen merkte dat heel goed. Maar Jaan zat verdrietig in een hoekje en keek alsmaar naar de hand van Miriam die die van Peter vasthield.

Peter merkte het en hij stond op en zei dat het al laat was. Mevrouw Jansen bracht hen naar de deur. Miriam ging natuurlijk naast Peter zitten in de auto...

De club was niet ver. Peter stapte uit en knipoogde naar Jaan. Dat moest haar toch overtuigen dat er niks was tussen Peter en Miriam. De club was zeer romantisch ingericht. Elektrisch licht brandde er niet. Bij het binnenkomen al snoven ze de geur van de kaarsen.

Ze zochten een mooi plaatsje, vlak bij de deur. Peter wilde iets bestellen, toen de band met de eerste nummers begon. Miriam had Peter al bij de hand en vroeg uitdagend of hij met haar wilde dansen. Het waw moeilijk voor Peter om nee te zeggen, maar Jaan zag hierin toch een duidelijk bewijs.

Jaan bleef rustig zitten. Na de eerste vier nummers hield de band even op. Peter stuurde Miriam expres naar de bar om wat drinken te halen, zodat hij gelegenheid zou hebben om even met Jaan alleen te praten. Maar Jaan zei geen woord.

Toen nam Peter een besluit. Hij vroeg Jaan of zij met hem wilde omgaan. Jaan keek hem recht in de ogen en zei:.....

(Gaat door.....)

R.E.W.O.

Een Angstige Nacht

De duisternis begon te vallen.

De wind waaide zachtjes om het schip dat zich op de grote wateroppervlakte bevond. Zover je maar zien kon was alles water en nog eens water.

Aan boord was alles kalm en bijna alle matrozen zaten of lagen in hun kooien. Alleen de regelmatige voetstappen van de kapitein verbraken nu en dan de stilte.

Terwijl ik op bed over de afgelopen dag lag na te denken, viel ik in een diepe slaap. Ik had nog geen goed uur geslapen, toen ik de kapitein hoorde schreeuwen: "Doe je zwemgordel om en wees voorbereid op het ergste".

Nog halfdronken van de slaap deden we wat de kapitein had bevolen. De regen kletterde neer op het dek en het schip begon vervaarlijk te slingeren. Nu pas begon het tot me door te dringen dat er storm op til was. De golven werden geweldig groot en deden het schip zo enorm slingeren dat het leek of dit een wilde dans uitvoerde.

Er heerste paniek aan boord; enkele matrozen werden bij het uitvoeren van commando's overboord gesleurd door de woeste, schuimende golven, waar ze hun graf vonden.

De stem ban de kapitein weergalmde weer door de microfoon:"Wees rustig, blijf kalm en....." zijn zin werd afgebroken. De kapitein was er niet meer om zijn bevelen te geven. Hij was op een mysterieuze manier verdwenen.

Niemand wist wat er nu gedaan moest worden. Het zweet parelde op mijn voorhoofd. Grote angst was in onze ogen te lezen en onze lippen bewogen wel, maar er kwam geen geluid uit onze kelen.

Enkele matrozen besloten tenslotte in zee te springen om zo te proberen zwemmend zichzelf te redden. Maar dit werd hen evenzeer noodlottig. Plotseling voelde ik een hevige schok, het schip knapte als een luciferstokje. Ik kreeg een dreun van een eind hout op mijn hoofd en wist toen geen sikkepit meer.

Langzaam ontwaakte ik; waar was ik?
Alles was nog donker; het was alsof iemand op mijn hoofd zat te hameren. Langzaam ging ik overeind zitten; al mijn ledematen deden vreselijk pijn en mijn lichaam was bedekt met opengereten wonden. Plotseling.... wat was dat?

Daar fonkelden twee ogen in de duisternis; ik probeerde te vluchten, maar kwam niet ver. Twee stappen verder kwam ik met mijn hoofd tegen een flinke kei aan. Toen was alles weer een en al duisternis.

Toen ik eindelijk weer ontwaakte lag ik in een prachtig bed, waarnaast een lief meisje stond. Ze vertelde me dat ik spoedig weer thuis zou zijn. Ik moest aan mijn makkers blijven denken die op zee hun dood hadden gevonden. Ik werd uit mijn gepeins opgeschrikte toen de deur openging en een man met een baard zo lang als die van vader Abraham binnentrad. Het was de dokter.

Om mijn pijn te verlichten gaf hij mij een morfinespuitje. Toen ik weer wakker werd, stond moeder naast mijn bed.
Ja, ze hadden me per vliegtuig naar huis gebracht.
Moeder schreide zachtjes en fluisterde: "God dank".

A. Hazel

Journaal M.C.

27 april : Eindelijk dan de langverwachte dag. En gunstiger kon die niet vallen. Enkele redaktieleden waren ijverig bezig het aprilnummer in elkaar te steken, toen Emile aankwam en nog bijna vergat te vertellen dat er een zoon geboren was in het Huis Oranje. Even later kenden we zelfs al zijn naam, maar die was toch anders dan enkele dagen later.
U zou het niet verwachten, maar toch: de redactie bleef doorwerken tot het nummer klaar was!
En nu hadden we even een weekendje voor de boeg:

28 april : vrijdag, vrij voor de naamloze prins.

1 mei : Dag van de arbeid, maar we vieren vandaag de verjaardag van de Koningin. Dat kon er gisteren niet van komen. We sliepen uit.

2 mei : Uitgestelde dag van de arbeid. Kon gisteren niet gevierd worden. Vandaag dan verder slapen.

3 mei : Voor de aubade, die maandag in Paradera gehouden werd voor het feest van de dag daarvoor, kregen we nu de traditionele extra vrije dag. We liggen nog in Morpheus' armen.

4 mei : Hemelvaart. Verplichte vrije dag. U raadt nooit wat we gedaan hebben.... uitgeslapen.

5 mei : Eindelijk mochten we weer naar school. We konden onze docenten echt geen dag langer meer missen, en omgekeerd natuurlijk.

10 mei : Meneer Smeets viert vandaag zijn ... verjaardag.
En we hopen dat hij ons nog vele jaren algebra en meetkunde zal "teachen".

11 mei : We zien dat het pas half vier is, als we 's morgens op school komen. De moeilijkheid? De klokken stonden gewoon stil.

12 mei : De klokken vertikken het nog. Maar alles gaat gewoon door.

18 mei : We weten weer hoe laat het is. De klokken sjokken weer door.
Meneer Steegs merkt dat niet, want hij is er niet. Kom vlug terug meneer, uw klas is heus niet de liefste.

22 mei : We werden eens goed op onze vingers getikt. Gedrag en ijver zijn helemaal niet wat ze kunnen zijn (dat is vooral voor 7a!). Meisjes, steek gauw je handen uit de mouwen, anders.....

23 mei : De pastoor trakteert weer enkele klassen.
Dank u wel; het was weer zeer welkom.

JOURNAAL L.S.C.

19 april : Vandaag zagen we "De stem van het Water". Een goede film. Maar de stemming in de bioscoop was niet gezellig. Het leek wel of we in kerk zaten.

26 april : We dachten dat prinses Beatrix al een kindje had gekregen: frère Arnold luidde met een kerkklok. Maar dat kwam omdat de lektriciteit was uitgevallen.

28 april : en volgende dagen.... we hebben heel wat geslapen. Maar op koninginnedag zwierven we rond.

16 mei : Dinsdag na Pinksteren. Toch nog heel wat afwezigen We krijgen toch ook maar nooit genoeg.

22 mei : Vandaag vieren we het feest van La Salle, stichter van de frères en patroon van onze school. Dat was anders altijd op 15 mei. En we kregen er een vrije dag voor; nou niet.
Fr. Arnold beloofde wel een traktatie en die kwam ook: een krentenbol (nog warm) en een koud flesje limonade: pepsi en orange in alle kleuren...
Zelfs de lagere school werd getrakteerd.
Om 11 uur trokken we naar de kerk. Daar ging alles goed. We zongen spaans, baden in het papiaments en kregen een preek in het nederlands.
En na faloop natuurlijk: Honor a Ti... Alleen de .... pon, pon... bleef weg. Jammer.

Vandaag ook pas vonden we tijd om weer te vergaderen voor Bao di Kwihi. De redaktie was (toevallig) niet helemaal kompleet. Maar plannen werden er genoeg gemaakt. Kopij was er voldoende. En nou broeien we nog over een verrassing voor de tiende klassers.

23 mei : De redaktieleden beginnen de stencils te tekenen.
Bibi Arends komt ook weer helpen.
We willen proberen deze maand nog uit te komen!

25 mei : De hele school staat in het teken van de politiek.
Hemden in alle kleuren en met allerlei kandidaten.
Speldjes en vlaggetjes en dassen worden gedragen.
Pamfletten versieren de prikborden.
In sommige klassen mogen de jongens ook stemmen.
De uitslag is erg verschillend. Er zijn A.V.P.-klassen en P.P.A.-klassen.
Wie het nou echt gaan winnen? Dat weten we morgenavond pas.

En dan die arme kinderen van de tiende klas. Zij kregen vandaag hun examenrooster en een mooie plattegrond van de examenzaal. Zo te zien, weten ze er nog helemaal geen raad mee.
Zij hebben nou wel een mooi week-end om fijn te gaan blokken. Over een week kennen zij hún uitslag al, tenminste sommigen van hen. En over vier weken is alles achter de rug. Héél véél succes mannen.

AMISTAD VERDADERO

Na un fiesta dos ancianos tabata tiné riba e tema "Ta existi amistad verdadero?"

Señor A tabata insisti cu si, mientras cu señor B tabata bisa cu no: no tin amigo verdadero. Pa demonstra cu el tabata tin razon, el a conta nos loque a jega di pasa cu né:

Un anochi, tempo di mi tempo, mi a jega cas i mi tata a puntra mi:

- "Mi jiu, bo tin amigo?"
- "Claro papa", mi a contesta, "mi tin tres verdadero amigo"
- "Wel", mi tata a bisa mi, "Lo mi no puntra bo nomber di e tres amigonan aki, ni ken familianan ta, pero ami ta bisa bo, cu bo tin amigo."

Pa su manjan anochi, ora mi a jega cas, mi tata a bisa mi cu el a mata un cabrito. El a loré den un laken blanco, cual awor tabata tur na sanger. El a bisa mi pa mi bai cu e cabrito aki riba mi lomba cerca mi amigonan. Mi mester conta nan, cu ora mi a laga nan pa bai cas, mi a wordu ataka door di un enemigo i cu mi a sinti mi obligá, di maté, pasobra asina ta el lo a mata mi; i cu awor m'a bin cerca nan pa nan juda mi deré, pa ningin hende no hanja sa si t'ami a maté. Mi tata mes lo sigi mi na un distancia.

Nos a sali i mi a bai na cas di mi promer amigo. Esaki a habri e porta i mi a conta mi storia, anshá i spantá, pero mi a keda sorprendi di e respuesto cu mi a hanja:

"Homber, bo ta loco; bai di aki, ami juda un criminal? Bai, bai leeuw".

Bon, mi a sigi mi caminda pa e di dos amigo.

Ora mi a conta esaki, mi a jhanja como contesta:

"Ami bo amigo? Anto bo a mata un homber? Mi no ta amigo di criminal; na gobierno mi ta hiba bo."

Mescos mi a tende na di tres amigo i ora mi al bolbe cas, mi tata a bisa mi: "Mi jiu, bo a mira ken tin razon? I awor nos ta bai dera e cabrito aki banda di mi cas mes, pasobra manjan mainta lo tin polis na nos porta di cas."

Pa su manjan mainta tempran, tabata tin dos homber na porta, cu a bin busca mi, pasobra ami a mata hende; nan tin tres testigo.

E ora ei mi tata a sali, llama e dos hombernan i hiba nan na e lugar, cu e cabrito tabata dera. Mi tata a bisa nan:

"Ata e persona cu mi jiu a mata".

I despues el a draai i bisa mi:

"Esaki ta demonstra bo cu no tin amigo. No solamente nan a nenga di juda bo, pero nan a denuncia bo tambe."

I desde di e dia ei e anciano aki a duda den amistad verdadero.

9a, M.C. M.Maduro

$&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&

VOOR DE LAATSTE KEER:

MULTATULI

Meneer F. Burke, gefeliciteerd met je mooi gefantaseerd verhaal. Natuurlijk had je hulp nodig van je klasonderwijzer, en ook nog van een paar jongens en meisjes op school en niet te vergeten de verkennerij.

Om te beginnen wil ik je een handje helpen en dat is: Mijn naam is niet Joy Harms, maar Roland Harms.

Antwoord aan. Mr. Multatuli.

Inleiding: er stonden werkelijk stommiteiten in mijn stukje, maar jij bent nog stommer om ze te geloven. Ik heb niet gezegd dat ik een held ben, dat heb jij geschreven. En ik vind dat jij gelijk hebt.

Ik maak gebruik van een pseudoniem alleen maar voor de lol. Op het La Salle College weet iedereen wie Multatuli is en op het Maria College ook. Jij was de enige stommeling die niet wist wie Multatuli was. Met behulp van mijn grote mond, ben jij er achter gekomen wie ik ben. Nu, ik heb mijn mons gemeten en die is precies 5 cm.

Als ik mijn ouders erbij haal, gaat het jou niets aan, en men hoeft zeker geen durf te hebben om jou te bekritiseren. Jij hebt wel durf nodig om zo'n prut verhaal als het Marsmeisje te publiceren.

Bij nummer 4 had je wel gelijk, dat was mijn fout. Maar ik ben nog geen professor in de Nederlandse taal. Ik heb altijd gehoord, dat jongens naar meisjes kijken en meisjes naar jongens (zo nu en dan). Jij noemt mij het marsmeisje omdat ik naar de meisjes sta te kijken bij het Maria College. Wel, wat moet ik jou dan noemen om bij het La Salle College naar de mannen te kijken. Ben je misschien te mooi om naar de meisjes te kijken?

Mejuffrouw Burke durft niet naar de meisjes te kijken.

Je zegt, dat ik te laf ben. Mijn mening: ik ben laf omdat ik jou bekritiseer (zo'n klein, schijnheilig ding). Jij hoeft mij niets aan te raden, ik weet wel wat ik doen moet.

Je hebt twee bladzijden van Bao di Kwihi gevuld, maar gebruik astublief de volgende keer eigen woorden.

Alles wat ik schrijf, schrijf jij ook, maar natuurlijk omgekeerd, zodat het in jouw voordeel komt te liggen. Nu zal ik even gebruik maken van jouw woorden Burketje: ik raad je aan om nooit meer Mr. Multatuli te bekritiseren, want je zult van een koude kermis thuiskomen. (lees: op het kerkhof komen te liggen). Ik geloof dat je bang bent. Hoef niet hoor, ik eet je heus niet op.

De titel van dit stukje is: voor de laatste keer: Multatuli. Het is wel de laatste keer dat ik jou bekritiseer, maar niet de laatste keer dat ik iets voor Bao di Kwihi schrijf. Mijn vrienden hebben mij aangeraden mijn tijd niet te verspillen aan jou.

N.B. Ik heb het marsmeisje bekritiseerd, maar jij schrijft alleen tegen mijn persoon. Waarom kun je niet mijn stukje bekritiseren?

Mr. Multatuli

Frère Paulus, u hoeft niet te schrijven: Daar is de redaktie het mee eens. U moet schrijven: Daar is frère Paulus het mee eens, want ik weet zeker dat u niet weet wat de redactieleden erover denken.

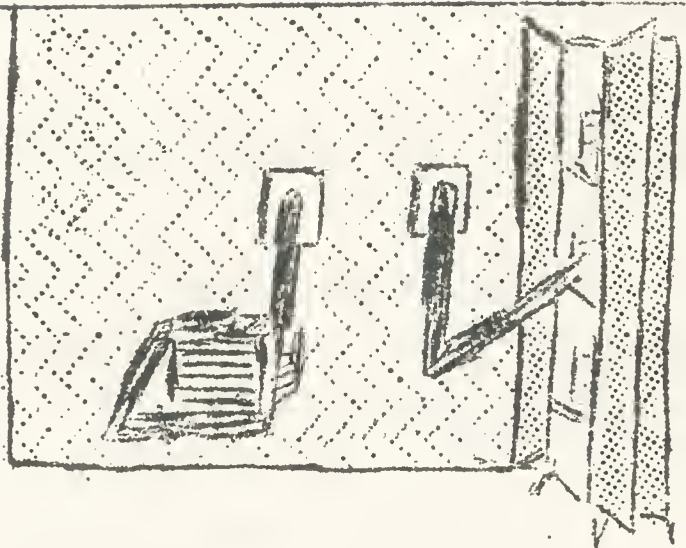
Mr. Multatuli

(Alles publiceren s.v.p.)

Joy.

- Dat hebben we dan gedaan Roland, al is dit laatste artikel volgens de redaktie (!) geschréven door Multatula.

DE DROOM

Eens droomde ik over onze school, het Maria College. 't Was er fijn!

Close your eyes and I'll tell you!

We zaten allen in sofa's met hele zachte, donzige kussens En de onderwijzer op een divan. Naast elke sofa staat een ijskastje, een koeler en een stoofje.

De klas is helemaal van glas, zodat iedereen naar buiten kan kijken. De hele school heeft natuurlijk airco.

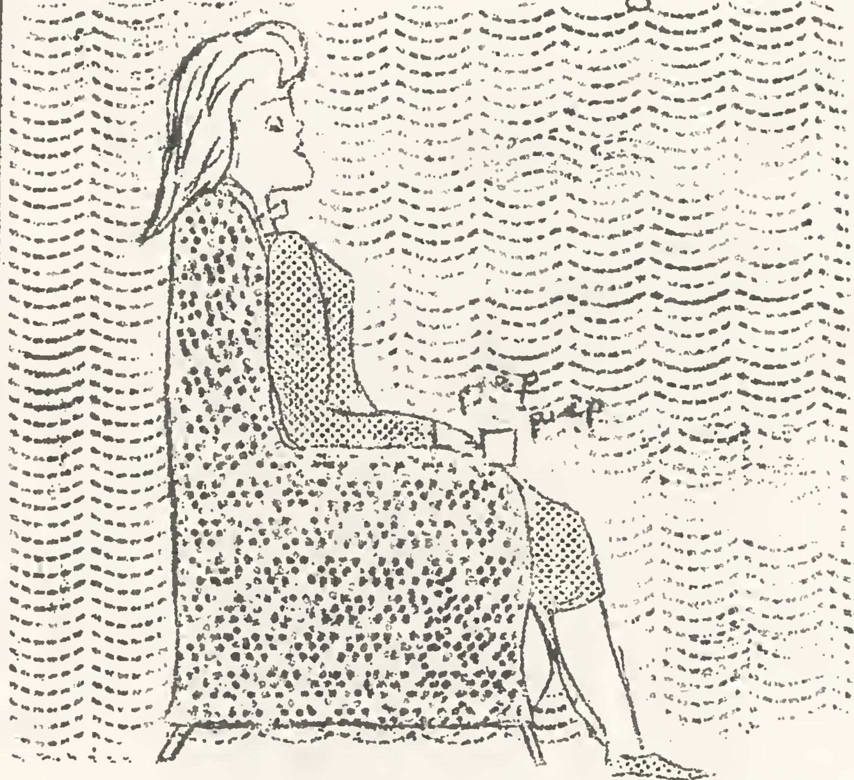
Je schooltas hoef je niet mee te nemen, want die wordt iedere dag met een bestelwagen thuisgebracht en 's morgens weer opgehaald. Niemand komt te laat, want je hebt een wagentje dat meteen begint te brommen zodra het tijd is om op te stappen. Je gaat in dat wagentje, drukt op een knopje en het brengt je helemaal naar school. Daar neemt het automatisch alle hindernissen en brengt je tot bij je sofa. Je stapt uit en wacht tot de les begint.

De onderwijzer komt ook in zo'n wagentje. Hij brengt een papier mee, waarop alles staat wat hij vandaag wil uitleggen. Dat paier wordt in een machine gestopt en door talloze luidsprekertjes hoort de hele klas de les. Naar het bord hoeft niemand te gaan. Als je een beurt krijgt, tik je op een soort typmachine en het staat op het bord. De schriften worden uitgedeeld door twee ijzeren armen die achter in de klas aan de muur zitten.
Na elk lesuur krijgen we een kwartier pauze; dan kunnen we iets uit ons ijskastje nemen en een kroketje of zo braden. Als het kwartier om is, piept er een doosje dat naast je op de sofa ligt. Dat doosje is wel een beetje vervelend, want

het piept te veel. Het piept als je praat, als je voorzegt, of als je iets anders zit te doen dan op te letten. Geleerd moet er wel worden al is alles nog zo modern.

Terwijl wij de les zoetjes aanhoren, schrijft de onderwijzer paieren vol voor de volgende les. Naast de leraar staat een robot, die de lesmachine stil laat staan zo gauw een van de leerlingen de vinger opsteekt. Dan krijgt dat meisje een blad vol uitvoerige uitleg.

We krijgen ook dansles met een beatband, in plaats van handwerken. Om 2 uur krijgen we drie kwartier pauze om te slapen.

Als je ziek bent, krijg je een radio waar de les door wordt gegeven. Maar als de onderwijzer ziek is, blijven we thuis; dan is er niemand om de papieren vol te schrijven.

Elke middag staat er een grote wagen van "Piet", met kroketten, pepsi's, bolo's enz. voor de school. We drukken een knopje in en er wordt ons gebracht wat we wensen. Betalen komt later wel.

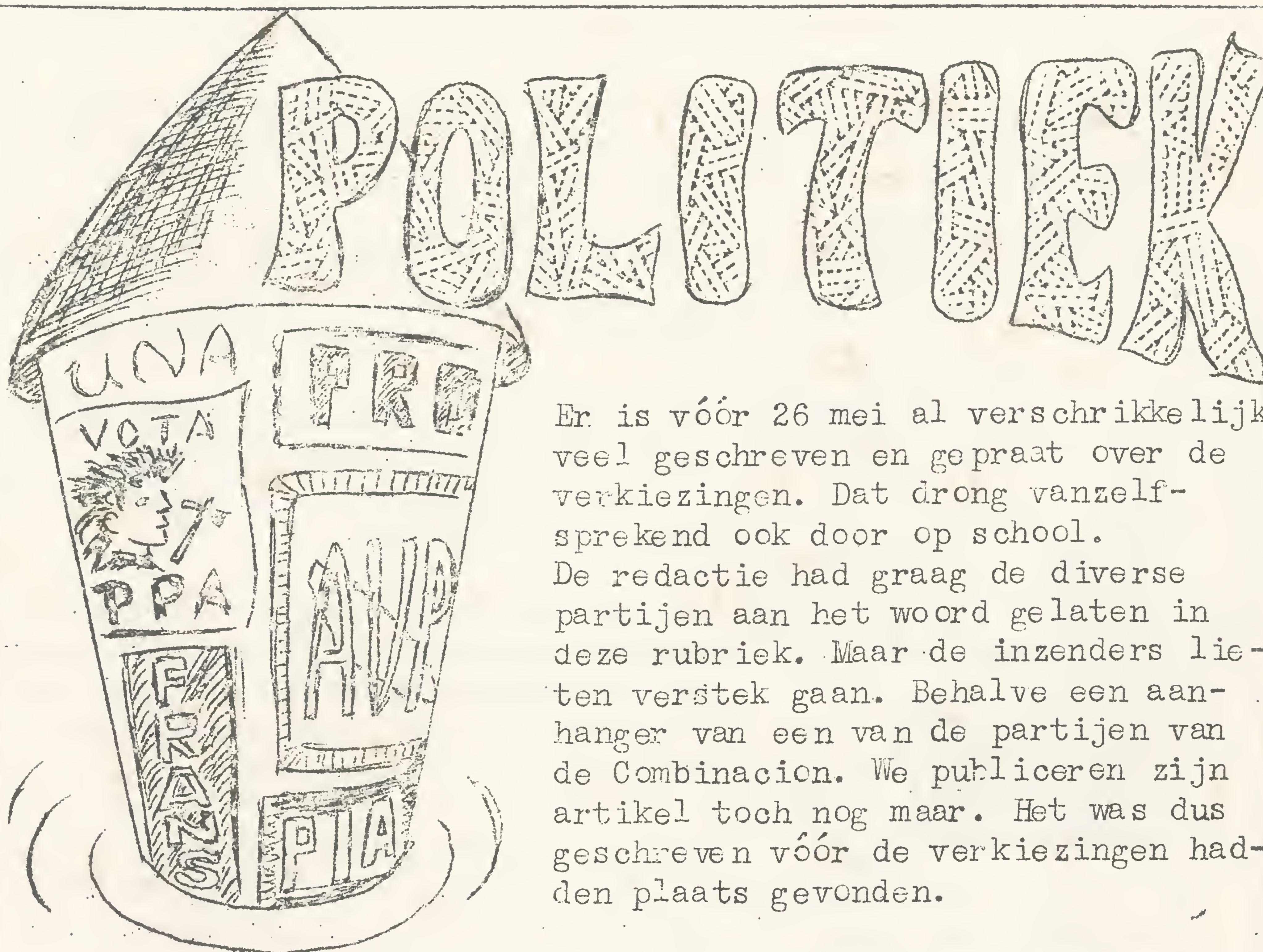
Iedere klas heeft haar beatband, volley- en softball-team

Ik werd ziek en ik wilde voor de eerste maal de les via de radio horen. Ik strekte mijn arm uit om de radio aan te zetten, maar mijn arm werd weer teruggetrokken. Weer stak ik mijn arm uit, maar... niks hoor, die werd weer teruggetrokken, steeds harder, harder... au!!

"Zeg, zou je niet opstaan en je gaan kleden?" vroeg mijn broer die grijnzend naast mijn bed stond.

"O, o, o ja hoor, ik kom al", zei ik en ik tuurde rond in mijn kamertje of ik geen wagentje dat mij wakker zou brommen kon bespeuren. Maar nee; het was maar een droom geweest, wel een zalige droom. En nou vlug, roetsj... naar "SCHOOL".

Clara

Er is vóór 26 mei al verschrikkelijk veel geschreven en gepraat over de verkiezingen. Dat drong vanzelfsprekend ook door op school.
De redactie had graag de diverse partijen aan het woord gelaten in deze rubriek. Maar de inzenders lieten verstek gaan. Behalve een aanhanger van een van de partijen van de Combinacion. We publiceren zijn artikel toch nog maar. Het was dus geschreven vóór de verkiezingen hadden plaats gevonden.

Wat hij verwacht van de uitslag klopt niet precies, zoals u nú natuurlijk allemaal weet. Maar er zijn er maar weinigen geweest die de uitslag wel goed geraden hebben. Dat bleek duidelijk in de diverse klassen waar "gestemd" werd.

Van één klas geven we de resultaten die "men" verwachtte:

P.P.A.	13	12	11	11	10	10	10	10	9	8	8	8	7	5	5	P.P.A.
A.V.P.	6	7	8	6	9	8	7	6	8	9	8	7	9	11	13	A.V.P.
U.P.P.	2	2	2	4	2	3	4	5	4	4	5	6	5	5	3	U.P.P.

U ziet: de 21 zetels zijn op diverse manieren verdeeld. De goede uislag is er ook nog bij!
Nou kunnen we voor drie jaar de hemden, vlaggetjes, speldjes en pamfletten opbergen. Drie jaar lang kunnen we nou niet gestoord worden bij het maken van ons huiswerk door "reunions" en getoeter.

DE LODEWIJK VAN ARUBA

Iedereen kent natuurlijk de Lodewijk van Aruba. Iedereen weet over wie ik het heb. DE MAN VAN DE TOEKOMST. De enige man die de kritische situatie van Aruba kan verbeteren. De enige die de corrupte boel kan opruimen.

Ja, hij is de man die vecht voor de vrijheid en de rechten van de Arubaan. Men hoeft niet ver te gaan zoeken, waar gewerkt moet worden. Neem bijvoorbeeld het onderwijs: Denkt u niet, geachte lezer, dat er capabele Arubanen zijn die hoofd van een school kunnen worden? Denkt u dat niet?? Wel ga eens rond en kijk of je er een vindt!

Waarom moet dit gebeuren op een gebied waar men spreekt van democratie? Ik ben dus niet tegen de Nederlanders, maar als zij eens goed nadenken zullen zij zelf constateren dat zij overbodig zijn. Natuurlijk niet allemaal. Want om elke vreemdeling hier weg te sturen is pure dwaasheid. Maar wel degenen die jarenlang een functie bekleden, die door een capabele Arubaan overgenomen kan worden.

Maar jammer genoeg zijn het de Arubanen zelf, die jaar in, jaar uit, het Oranje Mon-ster laten zitten. Maar de 26e zijn het deze Arubanen zelf die Lodewijk een kans zullen geven. Ik hoop dat de uitslag zo zal zijn: P.P.A. -- 6

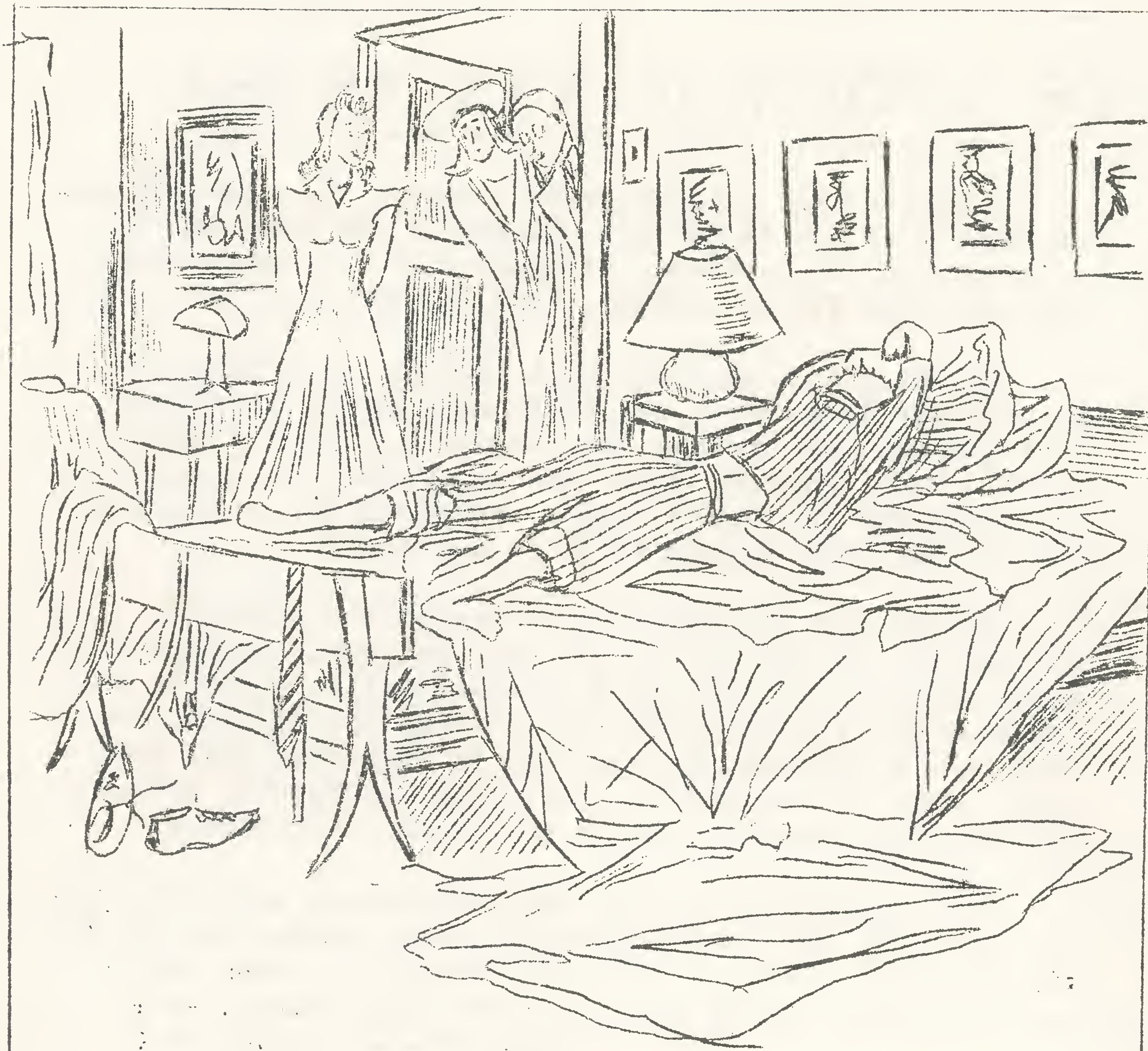
U.N.A.-P.I.A.-P.R.O. -- 0

A.V.P. -- 7

R.E.W.O.

N.B. We zijn (heel ongerust) toch even gaan kijken naar de scholen en vonden Arubaanse hoofden: Rosaschool-O'stad, meisjesschool Paradera, en de jongensscholen in Dakota, Paradera, Kadushi Largo, Savaneta, Brazil, en de Irene school in San Nicolaas. Het viel mij nogal mee.

censor.

"This is a guest room"....
That's a guest.

Onderwijzer: Wat betekent trop peu d'argent?
Leerling: Te veel weinig agenten.

~~~~~~~~~

Onderwijzer: Wie weet de vertaling van "een vierling" in het Spaans?
Leerling: Un cuadrúpedo.

~~~~~~~~~

<u>een Nederlander?</u>

Karelse wil een gemeubileerde woning huren. De huisbaas laat hem het hele huis zien, dat van alle gemakken voorzien is. Karelse zegt dat het huis hem bevalt en het wil huren.
"Een ding is jammer", zegt de huisbaas, "er is geen badkamer".
"Da's niet nodig", antwoordt Karelse, "ik huur toch maar voor één jaar."

~~~~~~~~~

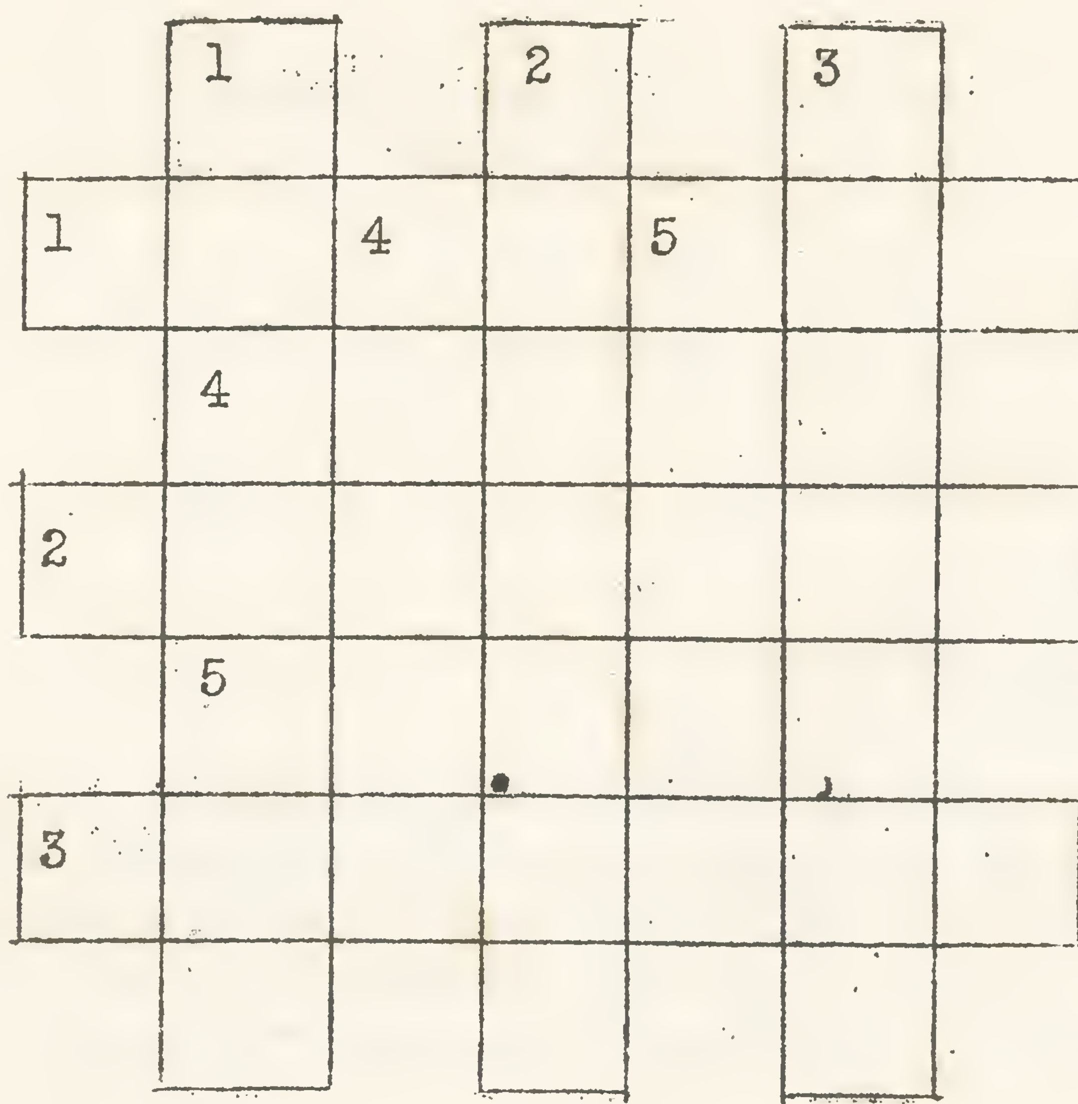
Junior: Hello Pop! This is your son Jimmy in the Air Force. I called to tell you I just broke the sound barrier.
Pop: If you broke it - pay it out of your allotment.

J.Sneek

~~~~~~~~~

<u>Avonturen van Pim en Pom.</u>

Er was een nieuwe onderwijzer op school gekomen. Zo'n piepjonge, die pas zijn akte had gehaald. Hij was bovendien klein van stuk, zodat Pim en Pom weinig eerbied voor hem konden opbrengen, Ze spraken hem zelfs aan met jij en jou. Dat mocht de onderwijzer niet dulden. Hij liet Pim nablijven en gaf hem voor straf op dat hij vijftig maal moest schrijven: ik mag de meneer niet aanspreken met jij en jou.
's Anderendaags kwam Pim zijn strafwerk inleveren.
"Kijk", zei de onderwijzer,"ik had gezegd dit 50 maal over te schrijven en je hebt het 100 keer gedaan. Waarom heb je dat gedaan?"
"Om <u>jou</u> een plezier te doen, meneer."

In deze figuur moeten HORIZONTAAL en VERTIKAAL woorden van de volgende betekenis worden ingevuld:

1. iemand die pleit
2. genotmiddel
3. lang gelegen hebbende
4. hemelgeest
5. achteruit

Oplossingen vóór 20 juni.

Vorige maand hebben de puzzelaars ons lelijk in de steek gelaten. Blijkbaar was de puzzel te moeilijk. Dat is hij deze keer zeker niet. Doe dus weer je best. Je kunt een dubbele prijs verdienen.

SUCCES.